

Peregrinări de Toamnă

Flavius Laurian Duverna

Peregrinări de Toamnă

Se duc iar păsările călătoare
În zborul lor, spre miază-zi
Un timp pentru-a sălăslui
În țări cu locuri primitive,
Cu hrană din destul și soare
De trebuință fiind, a vieții.

Se duc, și-o tainică tristețe
În urma lor, lasă plecând,
Când în stoluri trec pe rând
Spre alte țări, cu alte fețe,
Cu-alte nuanțe-n frumusețe
Sub codrii altfel fremătând.

Sub călduroase, dulci priviri
Sunt petrecute-n depărtări
În zborul lung, spre alte țări,
Cu inimi calde... de-amintiri
Că s-or re-ntoarce-n ciripiri,
Prin glasuri vesele-n cântări.

Căci ca și omul, sunt legate
De plaiuri unde s-au născut,
De locuri unde-au petrecut
În bălți cu stuf și-ape curate,
Cu mii de cuiburi presărate
Unde trăind, puii-au crescut.

Din nou cu drag, vor reveni
După ce iarna grea ne lasă
Cu atmosfera ei geroasă...
Atunci în călduri vor porni
În zborul lung din miază-zi,
Pentru-a ajunge, iar acasă.

Flavius Laurian Duverna
20 septembrie 2013